

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Monstris Et Monstrosis, Qvam Mirabilis, Bonvs, Et
Ivstvs, In Mvndo Administrando, Sit Devs, Monstrantibvs**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1647

§. 4. Baptismus è porcis præstigiosis homines faciens magnæ conuersionis
caussa fuit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51168](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-51168)

tiæ defensorem Deum? Itaque deplorata sua infelicitate ad preces sacras se contulit, illi questa iniuriā, cui soli cognita erat iustitia caussæ. A precibus vbi surrexit, ignara consilij, quoūe regente duceretur, saltem rogauit, vt sibi priūs quām moriendum esset, liceret sacris vndis abluere eum, quem peperisset. Annuit rex, deditq; id faciendi potestatē; ea tamen lege & conditione, vt adessent baptismo aliqui fidei spectatæ viri, vnā cum rege, ne qua fraus intercederet. Mira res: quām primūm baptismo tinctus est puer, adeò repente venustus formosusq; apparuit, vt rex prodigijs magnitudine permotus, cum plurimis satraparum, qui aderant, plebemq; sibi subiectam post se traxerant, manus nomenque Deo dederit, maximumque rei Christianæ factum sit incrementum. Quis neget hanc virū baptismo? cùm penetret usque ad animæ labem abluendā, cur non & corporum menda posset, Deo iubente, emendare?

§. IV.

Baptismus è porcis prestigiosis homines faciens magna conuersionis caussa fuit.

Quod si puer iste non fuit satis monstruosus,

strosus, alia super sunt & maiora, & quādum baptismi virtutem ostenderunt, mag.

Niceph. nas Christo animas lucrata sunt. Nam, eth
I. 8. hist. alijs aliter hanc historiam referant, sunt ta.
Eccl. c. 35. men etiam qui affirment, Tyridatem Ar.
Sozom. I. 2. c. 7. meniæ regem, imperante Constantino,
Bozius t. Christum hac occasione secutum. Post
2. L. I. c. 16. quam enim variè Christianos vexauit, tempore Diocletiani, visus est sibi cum multis suorum in porcum mutari. Agnoscabantur præstigiæ & spectra, sed nulla erat ars, quæ ab eis regem cum suis libera-
ret. Solus Gregorius Thaumaturgus cum suis asseclis, aquis baptismi pristinæ fi-
guræ & moribus restituit. Quo signo moii Armeni longè lateq; Christi cultum am-
plexi sunt. Nicephorus sic rem narrat:
*Cum Gregorius ille, qui miraculis edendis cla-
rus fuit, multa à Teritate propter Christum
passus, & post multas variasq; malorum spe-
cies, ad quatuordecim annos, foueæ cœnoſa &
caliginosa inclusus esset, Teritates ipse eius gen-
tis princeps, cum domo sua tota, & cum opti-
matibus divina ira vindictam est expertus. Ad
vitam enim simul & formam porcorum re-
ducti seipſos deuorabant. Ceterū ex foue
illa extraclus D. Gregorius, uno signo omni-*

bns

bius Christum colere persuasit: & suilla forma
atq; vita liberatos, institutum nostrum com-
plecti coëgit, delubra eis construxit, sacra ar-
cani & mystici sacrificij celebravit, & nouis
miraculis demones ex ea regione exurbanuit.
Sunt qui Gregorium unà cum Teritate ad Im-
peratorem magnum Constantinum venisse tra-
dant, eumq; tam miranda & inopinata au-
dientem magnopere latatum esse, & Gregorium
ipsum totius eius regionis episcopum ordinatum
eò misisse. Aethiopem lauare posse aquam
illam, quæ è porcis homines fecit, quis
dubitet? Hoc nimirum est inter Mun-
dum & Deum discriminem; Circe ex homi-
nibus porcos, Christus è porcis homines
fecit, hoc est, è porcis, humanos & homi-
ne dignos mores esse iussit. Quare & ipse
Teritates tum demum verè esse homo co-
pit, cùm monstrum esse desijt.

§. V.

Baptismo leprosi curati.

Quoniam autem suprà leprosos quo-
que, inter monstra numerauimus, quibus
nihil est immundius, dicendum nunc est,
hoc etiam pacto multos fuisse monstrosos,
vt Deus palam faceret, quanta sit baptis-
mi vis ad animam mundandam, si potuit

à cor-